

Počítání

Kašpárek v rohlíku

Kolik má Praha věží, spočítá někdo stěží.
Kolik maj stromy listí, to stěží někdo zjistí.
Z okna se dívám, hlavu mám v dlaních,
počítám husy, co letěj na jih.
Sčítám a přičítám, ňák mi to nejde,
nad tímhle úkolem tu budu sedět tejdén.

Jedna a jedna, jsem děsná bedna.
Dvě a dvě, kandidát věd.
Tři a tři, všem to natři.
Čtyři a čtyři, lehký jak chmýří.
Pět a pět, spočítám celej svět.

Počítej se mnou: raz, dva, tři,
čtyři, pět, šest, sedum jedem!

V posteli ležím, do stropu zírám,
peřinu v rukách zoufale svírám.
Kolikpak ovcí ještě přes polštář přejde?
A kolik čísel se mi do hlavy vejde?

Šest a šest, v tom bude ňáká lest.
Sedum a sedum, to těžko svedu.
Osum a osum, k horšímu posun.
Devět a devět, však nejsi vševěd.
Deset a deset, ten mi fakt nesed.
Třista a třista, chci bejt hokejista!